

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1737/2023
17.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Вучићевић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „Душан Јерковић“ из Ужица, чији је заступник Градско првобранилаштво из Ужица, ради исплате разлике у заради, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4519/22 од 12.01.2023. године, у седници већа одржаној 17.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4519/22 од 12.01.2023. године у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4519/22 од 12.01.2023. године у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 493/2021 од 23.09.2022. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиљи на име разлике у заради за период од 01.09.2018. године до 01.06.2021. године, појединачно одређене новчане месечне износе са законском затезном каматом, ближе одређено у изреци. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да исплати тужиљи на име трошкова парничног поступка износ од 92.230,29 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4519/22 од 12.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Ужицу П1 493/21 од 23.09.2022. године у делу става првог изреке, којим је обавезана тужена да исплати тужиљи на име разлике у заради за период од септембра 2018. године до фебруара 2021. године, појединачно одређене новчане месечне износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа на начин и висини ближе одређено тим делом става изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Ужицу П1 493/21 од 23.09.2022. године,

у преосталом делу става првог изреке и ставу другом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље, којим је тражила да обавезе тужена да исплати тужиљи на име разлике у заради за март 2021. године износ од 7.045,83 динара са законском затезном каматом од 01.05.2021. године до исплате, за април 2021. године износ од 6.805,31 динара са законском затезном каматом од 01.06.2021. године до исплате, за мај 2021. године износ од 7.000,98 динара са законском затезном каматом од 01.07.2021. године и обавезана тужена да исплати тужиљи на име трошкова парничног поступка износ од 84.122,38 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одбијена као неоснована жалба тужене, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20 у даљем тексту ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побива ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је исплата разлике зараде за тражени период, имајући у виду да је тужиља у радном односу код тужене на радном месту професора ... на неодређено време и да је у одељењима имало по једног ученика са посебним потребама, због чега је тужиља са њима морала да ради по индивидуалном образовном плану у складу са мишљењем Интерресорне комисије и одлуком стручног колегијума и за такав рад коефицијент за обрачун и исплату плате није увећан за 10% у складу са Уредбом Владе Републике Србије о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама. О овом праву тужиље нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда у којима је одлучивано у предметима са истим или битно сличним чињеничним стањем и правним основом.

Сходно томе, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу из радног односа дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Дакле, у споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 12.07.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева износи 190.662,37 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору из радног односа који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела на име главног тужбеног захтева не прелази меродавну вредност за дозвољеност ревизије у динарској противвредности од 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да ревизија тужене није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић